

арганізацыямі, уключэнне чалавека ў сацыяльную работу, у сумесную працу, у функцыянаванне розных сацыяльных інстытутаў. Сацыяльны педагог выкарыстоўвае пры неабходнасці ўсё арсенал абароны праваў і інтарэсаў чалавека, дапамагае яму будаваць адносіны з іншымі людзьмі і ўстановамі.

Відавочна, такі аб'ём працы не пад сілу аднаму чалавеку, і таму сацыяльны педагог пры падрыхтоўцы атрымлівае ведаў і пэўным накірунку дзейнасці, якім ён і займаецца ў сацыяльнай рабоце. Так, наш універсітэт рыхтуе сацыяльных педагогаў у сферы вольнага часу, сацыякультурнага, ці, як яго называюць у Еўропе, у сферы анімацыйнага накірунку (аніма--душа). Брэсцкі педагогічны інстытут імя А.С.Пушкіна рыхтуе сацыяльных педагогаў фізкультурна-аздараўленчай сферы. Мінскі педагогічны універсітэт — адукацыйнай. Неабходна мэтанакіраваная праца па арганізацыі падрыхтоўкі сацыяльных педагогаў медыцынскага, прававога, віктымалагічнага і іншых накірункаў.

Сацыяльнай педагогіцы належыць будучыня. Зараз большасць краін Еўропы перажывае своеасабліваю сацыяльна-педагогічную эру, хача склалася сістэма гэтых службаў ужо на пачатку ХХ стагоддзя. Беларусь, як еўрапейская краіна, не можа быць у баку гістарычнага развіцця і рана ці позна ўключыцца ў сістэму сацыяльных прапэсаў. Але лепш рапей, бо ад гэтага ў значнай ступені залежыць жыццё грамадства.

Самерсава Н.У.,
аспірантка

ПАДРЪХТОЎКА БУДУЧЫХ САЦЫЯЛЬНЫХ ПЕДАГОГАЎ ДА ЭКАЛАГІЧНАГА ВЫХАВАННЯ ДЗЯЦЕЙ І ПАПІЕТКАЎ

Сацыяльны педагогі арганізуюць сваю дзейнасць з удзелам умоў рэальнага сацыялізму. Змест гэтай дзейнасці тычыцца эканомікі, палітыкі, ізаляцыі, культуры і іншых сфер нашага жыцця. Але найбольш важным для Беларусі з'яўляецца вырашэнне экалагічных праблем. Для таго, каб чалавецтва магло забяспечыць сабе ўмовы для развіцця, неабходна навучыцца рэгуляваць і накіроўваць свае дзеянні, не парушаючы ўмоў экалагічнага існавання. Гэта стане магчымым, калі ў чалавека з дзяцінства будзе сфарміравана маральна-экалагічная свядомасць. Пад ёй мы разумеем сукупнасць ведаў, перакананняў, уменняў дзейнічаць у прыродзе так, каб праблемы суадносін прыроды і грамадства садзейнічалі прагрэсу чалавецтва.

У рэспубліцы і раней рабіліся намаганні па арганізацыі сістэмы экалагічнага выхавання і адукацыі: распрацоўваліся праграмы стварэння і дзейнасці натуралістычных клубаў, навуковых суполак, дамоў прыроды і гэтак далей. Аднак да дзейнасці ў гэтай

галіне прыцягваліся асобы, якія не мелі на тое спецыяльнай падрыхтоўкі. Каб займацца пытаннямі экалагічнага выхавання, недастаткова быць прафесіяналам-прадметнікам: біёлагам, батанікам альбо зоолагам, неабходна быць перш за ўсё тонкім псіхолагам і педагогам, арганізатарам: умець арыентавацца ў тым альбо іншым сацыялізме, умець аказваць уплыў на фарміраванне сістэмы кантэнтнага зместа асобы, умець забяспечыць кансалідацыйную сілу і магчымасцей грамадства ў вырашэнні канкрэтных праблем. Гэтымі якасцямі павінен валодаць сацыяльны педагог. Таму ўключэнне ў праграму падрыхтоўкі будучых сацыяльных педагогаў спецкурса «Сацыяльная экалогія» з'яўляецца справай вельмі важнай, актуальнай і неабходнай.

З мэтай падрыхтоўкі студэнтаў да фарміравання ў іх маральна-экалагічнай свядомасці намі распрацоўваецца прафесіянальна сацыяльнага педагога, дзе вызначана экалагічная функцыя яго будучай дзейнасці.

Ажыццяўленне пэласнай праграмы магчыма толькі пры паяўнасці выпрабаванай сістэмы падрыхтоўкі педагога, якая ўключае прафесійны адбор, змястоўную і матэрыяльна забяспечаную праграму навучання і выхавання, пазааўдыторную работу, дзейнасць студэнтаў па самаадукацыі і самавыхаванню, стажыроўку. Усе гэтыя кампаненты ўзасмазвязаны паміж сабою.

Апрабаваны атрыманы студэнтамі ведаў, уменняў і навыкаў магчыма ў час праходжання імі вытворчай практыкі ў пазашкольных установах альбо ў спецыяльна створаных пры кафедрах педагогікі экалагічных клубах.

Казлоўская Л.І.,
канд. пед. навук,
дацэнт

ДА ПЫТАННЯ АБ КЛАСІФІКАЦЫІ ГУЛЬНЯЎ

Гульнявая дзейнасць у сферы вольнага часу вельмі разнастайная па канкрэтных формах свайго праяўлення. Гульні адрозніваюцца паміж сабой па прызначэнні, характары выкарыстаных аtryбутаў. Вызначэнне асаблівасцей арганізацыі гульнявой дзейнасці патрабуе ўсебаковага вывучэння гульняў. Для гэтага неабходна ажыццявіць іх класіфікацыю, пад якой мы разумеем размежаванне гульняў, заснаванае на пэўных прыкметах. Гэта дазваляе вылучыць разнастайныя групы гульняў, устанавіць унутраны сувязі і адрозненні паміж імі, найбольш поўна ахарактарызаваць іх сутнасць.

Праблемы, звязаныя з класіфікацыяй гульняў, разглядаліся такімі навукоўцамі, як Д.П.Лесгафт, В.Г.Марц, В.М.Церскі, В.М.Усеваладскі-Гернгрос,